COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.12.2013
COM(2013) 920 final

ANNEXES 1 to 6

ANEXE

la Propunerea

de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

privind reducerea emisiilor naționale de anumiți poluanți atmosferici și de modificare a Directivei 2003/35/CE

ANEXA I

Monitorizarea și raportarea emisiilor atmosferice

A. Cerințele de raportare anuală a emisiilor, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1) primul paragraf

Element	Poluanți	Serii cronologice	Date de raportare
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR[(1)], inclusiv elementele informative	- SO_2, NO_X, COVnm, NH_3, CO - metale grele (Cd, Hg, Pb)* - POP** (totalul HAP și benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioxine/furani, PCB, HCB)	Anual, din 1990 până în anul de raportare minus 2 (X−2)	15 februarie****
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR	- $PM_{2,5}$, PM_{10}*** și negru de fum	Anual, din 2000 până în anul de raportare minus 2 (X−2)	15 februarie****
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse	- CH_4	Anual, din 2005 până în anul de raportare minus 2 (X−2)	15 februarie****
Emisiile naționale preliminare pe categorii NFR agregate[(2)]	- SO_2, NO_X, NH_3, COVnm, $PM_{2,5}$	Anual, pentru anul de raportare minus 1 (X−1)	30 septembrie

(1) Nomenclatorul pentru raportare furnizat de Convenția LRTAP (Convenția asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi).

(2) Agregate pe sectoare, astfel cum sunt definite în anexa IV la orientările de raportare ale Convenției LRTAP.

* Cd (cadmiu), Hg (mercur), Pb (plumb).

** POP (poluanți organici persistenți).

*** PM_{10} înseamnă particulele în suspensie care trec printr-un orificiu de selectare, astfel cum este definit de metoda de referință pentru prelevarea și măsurarea PM_{10}, EN 12341, cu un randament de separare de 50 % pentru un diametru aerodinamic de 10 µm.

**** Retransmiterile de date în urma unor erori se efectuează în termen de cel mult patru săptămâni și includ o explicație clară a modificărilor operate.

B. Cerințele de raportare anuală a emisiilor, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf

Element	Poluanți	Serii cronologice	Data de raportare
Totalul emisiilor naționale pe categorii de surse NFR	- metale grele (As, Cr, Cu, Ni, Se și Zn și compușii acestora)* - TPS**	Anual, din 1990 (2000 pentru TPS) până în anul de raportare minus 2 (X−2)	15 februarie

* As (arsenic), Cr (crom), Cu (cupru), Ni (nichel), Se (seleniu), Zn (zinc).

** TPS (totalul particulelor în suspensie).

C. Cerințele de raportare bienală (începând din 2017) privind emisiile și estimările, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (2)

Element	Poluanți	Serii cronologice/ani-țintă	Date de raportare
Datele naționale privind emisiile pe categorii de surse, sub formă de matrice (GNFR)	- SO_2, NO_X, COVnm, CO, NH_3, PM_{10}, $PM_{2,5}$ - metale grele (Cd, Hg, Pb) - POP (totalul HAP, HCB, PCB, dioxine/furani) - negru de fum (dacă există)	Bienal pentru anul de raportare minus 2 (X−2)	1 mai *
Sursele punctuale de mari dimensiuni, pe categorii de surse (GNFR)	- SO_2, NO_X, COVnm, CO, NH_3, PM_{10}, $PM_{2,5}$ - metale grele (Cd, Hg, Pb), - POP (totalul HAP, HCB, PCB, dioxine/furani) - negru de fum (dacă există)	Bienal pentru anul de raportare minus 2 (X−2)	1 mai *
Emisiile estimate, pe categorii NFR agregate	- SO_2, NO_X, NH_3, COVnm, $PM_{2,5}$ și negru de fum	Raportare bienală, care acoperă fiecare an din anul X până în 2030, și, în cazul în care sunt disponibile, până în 2040 și 2050.	15 martie
Emisiile estimate, pe categorii de surse agregate	- CH_4		15 martie

* Retransmiterile de date în urma unor erori se efectuează în termen de patru săptămâni și includ o explicație clară a modificărilor operate.

D. Raportarea anuală a raportului informativ de inventariere, astfel cum se menționează la articolul 7 alineatul (3)

Element	Poluanți	Serii cronologice/ani-țintă	Date de raportare
Raportul informativ de inventariere (RII)	- SO_2, NO_X, COVnm, NH_3, CO, TPS, $PM_{2,5}$, PM_{10} și negru de fum - metale grele (Cd, Hg, Pb, As, Cr, Cu, Ni, Se, Zn) - POP (totalul HAP și benzo(a)piren, benzo(b)fluoranten, benzo(k)fluoranten, indeno(1,2,3-cd)piren, dioxine/furani, PCB, HCB)	Toți anii (astfel cum se indică în tabelele A-B-C)	15 martie

ANEXA II

Angajamentele naționale de reducere a emisiilor

Tabelul (a): Angajamentele de reducere a emisiilor de dioxid de sulf (SO_2), de oxizi de azot (NO_x) și de compuși organici volatili nemetanici (COVnm). Combustibili vânduți, anul de referință 2005.

Statul membru	Reducerea emisiilor de SO_2 comparativ cu anul 2005			Reducerea emisiilor de NO_x comparativ cu anul 2005			Reducerea emisiilor de COVnm comparativ cu anul 2005		
	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an începând din 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an începând din 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an începând din 2030
Belgia	43 %		68%	41 %		63%	21 %		44%
Bulgaria	78 %		94%	41 %		65%	21 %		62%
Republica Cehă	45 %		72%	35 %		66%	18 %		57%
Danemarca	35 %		58%	56 %		69%	35 %		59%
Germania	21 %		53%	39 %		69%	13 %		43%
Estonia	32 %		71%	18 %		61%	10 %		37%
Grecia	74 %		92%	31 %		72%	54 %		67%
Spania	67 %		89%	41 %		75%	22 %		48%
Franța	55 %		78%	50 %		70%	43 %		50%
Croația	55 %		87%	31 %		66%	34 %		48%
Irlanda	65 %		83%	49 %		75%	25 %		32%
Italia	35 %		75%	40 %		69%	35 %		54%
Cipru	83 %		95%	44 %		70%	45 %		54%
Letonia	8 %		46%	32 %		44%	27 %		49%
Lituania	55 %		72%	48 %		55%	32 %		57%
Luxemburg	34 %		44%	43 %		79%	29 %		58%
Ungaria	46 %		88%	34 %		69%	30 %		59%
Malta	77 %		98%	42 %		89%	23 %		31%
Țările de Jos	28 %		59%	45 %		68%	8 %		34%
Austria	26 %		50%	37 %		72%	21 %		48%
Polonia	59 %		78%	30 %		55%	25 %		56%
Portugalia	63 %		77%	36 %		71%	18 %		46%
România	77 %		93%	45 %		67%	25 %		64%
Slovenia	63 %		89%	39 %		71%	23 %		63%
Slovacia	57 %		79%	36 %		59%	18 %		40%
Finlanda	30 %		30%	35 %		51%	35 %		46%
Suedia	22 %		22%	36 %		65%	25 %		38%
Regatul Unit	59 %		84%	55 %		73%	32 %		49%
UE 28	59 %		81%	42 %		69%	28 %		50%

Tabelul (b): Angajamentele de reducere a emisiilor de amoniac (NH_3), de particule fine în suspensie ($PM_{2,5}$) și de metan (CH_4). Combustibili vânduți, anul de referință 2005.

Statul membru	Reducerea emisiilor de NH_3 comparativ cu anul 2005			Reducerea emisiilor de $PM_{2,5}$ comparativ cu anul 2005			Reducerea emisiilor de CH_4 comparativ cu anul 2005	
	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an începând din 2030	Pentru orice an din 2020 până în 2029		Pentru orice an începând din 2030		Pentru orice an începând din 2030
Belgia	2 %		16%	20 %		47%		26 %
Bulgaria	3 %		10%	20 %		64%		53 %
Republica Cehă	7 %		35%	17 %		51%		31 %
Danemarca	24 %		37%	33 %		64%		24 %
Germania	5 %		39%	26 %		43%		39 %
Estonia	1 %		8%	15 %		52%		23 %
Grecia	7 %		26%	35 %		72%		40 %
Spania	3 %		29%	15 %		61%		34 %
Franța	4 %		29%	27 %		48%		25 %
Croația	1 %		24%	18 %		66%		31 %
Irlanda	1 %			18 %		35%		7 %
Italia	5 %		26%	10 %		45%		40 %
Cipru	10 %		18%	46 %		72%		18 %
Letonia	1 %		1%	16 %		45%		37 %
Lituania	10 %		10%	20 %		54%		42 %
Luxemburg	1 %		24%	15 %		48%		27 %
Ungaria	10 %		34%	13 %		63%		55 %
Malta	4 %		24%	25 %		80%		32 %
Țările de Jos	13 %		25%	37 %		38%		33 %
Austria	1 %		19%	20 %		55%		20 %
Polonia	1 %		26%	16 %		40%		34 %
Portugalia	7 %		16%	15 %		70%		29 %
România	13 %		24%	28 %		65%		26 %
Slovenia	1 %		24%	25 %		70%		28 %
Slovacia	15 %		37%	36 %		64%		41 %
Finlanda	20 %		20%	30 %		39%		15 %
Suedia	15 %		17%	19 %		30%		18 %
Regatul Unit	8 %		21%	30 %		47%		41 %
UE 28	6 %		27%	22 %		51%		33 %

ANEXA III

Conținutul programelor naționale de control al poluării atmosferice

PARTEA 1

MĂSURI CARE POT FI INCLUSE ÎN PROGRAMUL NAȚIONAL DE CONTROL AL POLUĂRII ATMOSFERICE

Atunci când este cazul, la punerea în aplicare a măsurilor stabilite în partea 1, statele membre recurg la documentul orientativ al CEE-ONU pentru prevenirea și reducerea emisiilor de amoniac (documentul orientativ privind amoniacul)[1] și la cele mai bune tehnici disponibile prevăzute în Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului[2].

A. Măsuri pentru controlul emisiilor de amoniac

1. Statele membre stabilesc un cod național consultativ de bune practici agricole pentru reducerea emisiilor de amoniac, pe baza Codului-cadru de bune practici agricole pentru reducerea emisiilor de amoniac[3] adoptat în 2001 de CEE-ONU, care să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

   (a) gestionarea azotului, luând în considerare întregul ciclu al azotului;

   (b) strategiile de hrănire a șeptelului;

   (c) metodele de împrăștiere a gunoiului de grajd, cu emisii reduse;

   (d) sistemele de depozitare a gunoiului de grajd, cu emisii reduse;

   (e) sistemele de prelucrare și compostare a gunoiului de grajd, cu emisii reduse;

   (f) sistemele de adăpostire a animalelor, cu emisii reduse;

   (g) metodele de aplicare a îngrășămintelor minerale, cu emisii reduse.

2. Statele membre stabilesc un buget național pentru azot destinat monitorizării modificărilor intervenite în pierderile totale de azot reactiv din agricultură, inclusiv amoniac, oxid de azot, amoniu, nitrați și nitriți, pe baza principiilor stabilite în documentul orientativ al CEE-ONU privind bugetele pentru azot[4].

3. Statele membre reduc emisiile de amoniac provenite din îngrășămintele anorganice, prin următoarele metode:

   (h) interzicerea utilizării de îngrășăminte pe bază de carbonat de amoniu;

   (i) înlocuirea, în măsura în care este posibil, a îngrășămintelor pe bază de uree cu îngrășăminte pe bază de nitrat de amoniu;

   (j) în cazul în care se aplică în continuare îngrășăminte pe bază de uree, utilizarea unor metode despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 30 % în comparație cu utilizarea metodei de referință, astfel cum este specificată în documentul orientativ privind amoniacul;

---

1 Decizia 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

2 Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

3 Decizia ECE/EB.AIR/75, punctul 28a.

4 Decizia 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add.1.

(k) împrăștierea îngrășămintelor anorganice în conformitate cu necesitățile previzibile ale culturii sau pășunii în cauză în ceea ce privește azotul și fosforul, luându-se în considerare și conținutul de nutrienți existent în sol și nutrienții proveniți din alte tipuri de îngrășăminte.

4. Statele membre reduc, până la 1 ianuarie 2022, emisiile de amoniac provenite din gunoiul de grajd, prin următoarele metode:

(l) reducerea emisiilor generate de aplicarea gunoiului de grajd lichid și solid pe terenuri arabile și pășuni, utilizând metode care reduc emisiile cu cel puțin 30 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul și în următoarele condiții:

(i) gunoiul de grajd solid și lichid se împrăștie numai în conformitate cu necesitățile previzibile de nutrienți ale culturii sau pășunii în cauză în ceea ce privește azotul și fosforul, luându-se în considerare și conținutul de nutrienți existent în sol și nutrienții proveniți din alte tipuri de îngrășăminte;

(ii) gunoiul de grajd solid și lichid nu se împrăștie atunci când terenul în cauză este saturat cu apă, inundat, înghețat sau acoperit cu zăpadă;

(iii) împrăștierea gunoiului de grajd lichid pe pășuni se face cu un distribuitor cu bandă, un distribuitor cu papuc tractat sau prin injectare la suprafață ori în adâncime;

(iv) gunoiul de grajd solid și lichid împrăștiat pe teren arabil este încorporat în sol în patru ore de la împrăștiere;

(m) reducerea emisiilor rezultate din depozitarea gunoiului de grajd în afara adăposturilor pentru animale, prin următoarele metode:

(i) pentru depozitele de gunoi de grajd lichid construite după 1 ianuarie 2022, se utilizează sisteme sau tehnici de depozitare cu nivel scăzut de emisii, despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 60 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul, iar pentru depozitele existente – cu cel puțin 40 %;

(ii) depozitele de gunoi de grajd solid sunt acoperite;

(iii) fermele dispun de o capacitate suficientă de depozitare a gunoiului de grajd, pentru a împrăștia gunoiul de grajd numai în perioadele adecvate pentru creșterea culturilor;

(n) reducerea emisiilor generate de adăposturile pentru animale, prin utilizarea unor sisteme despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 20 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul;

(o) reducerea emisiilor rezultate din gunoiul de grajd, prin utilizarea unor strategii de hrănire cu conținut redus de proteine, despre care s-a demonstrat că reduc emisiile de amoniac cu cel puțin 10 % în comparație cu metoda de referință descrisă în documentul orientativ privind amoniacul.

B. Măsuri de reducere a emisiilor pentru controlul emisiilor de particule în suspensie și de negru de fum

5. Statele membre interzic arderea în câmp deschis a reziduurilor și a deșeurilor de recolte agricole și a reziduurilor forestiere, monitorizează și asigură punerea în aplicare a acestei măsuri. Orice derogare de la această interdicție se limitează la programele preventive de evitare a incendiilor de vegetație necontrolate, de control al organismelor dăunătoare sau de protejare a biodiversității.

6. Statele membre stabilesc un cod național consultativ de bune practici agricole pentru gestionarea adecvată a reziduurilor din recolte, pe baza următoarelor metode:

(p) îmbunătățirea structurii solului prin încorporarea reziduurilor din recolte;

(q) îmbunătățirea tehnicilor de încorporare a reziduurilor din recolte;

(r) utilizarea alternativă a reziduurilor din recolte;

(s) îmbunătățirea stării nutrienților și a structurii solului prin încorporarea gunoiului de grajd în conformitate cu cerințele pentru o creștere optimă a plantelor, evitându-se astfel incinerarea gunoiului de grajd (gunoi de fermă, așternut de paie).

C. Prevenirea efectelor asupra micilor exploatații agricole

7. La adoptarea măsurilor prezentate în secțiunile A și B de mai sus, statele membre ar trebui să asigure faptul că efectele asupra micilor exploatații agricole și a microîntreprinderilor agricole sunt pe deplin luate în considerare. Statele membre ar putea, de exemplu, să le scutească pe acestea de măsurile respective, în cazul în care este posibil și oportun, având în vedere angajamentele de reducere aplicabile.

PARTEA 2

CONȚINUTUL MINIM AL PROGRAMULUI NAȚIONAL DE CONTROL AL POLUĂRII ATMOSFERICE

8. Programul național inițial de control al poluării atmosferice, menționat la articolele 6 și 9, acoperă cel puțin următorul conținut:

(t) cadrul politicii naționale privind calitatea aerului și poluarea, în contextul căruia s-a elaborat programul, inclusiv:

(i) prioritățile de politică și relația acestora cu prioritățile stabilite în alte domenii de politică relevante, inclusiv schimbările climatice;

(ii) responsabilitățile atribuite autorităților naționale, regionale și locale;

(iii) progresele înregistrate de politicile și măsurile actuale în ceea ce privește reducerea emisiilor și îmbunătățirea calității aerului, precum și gradul de conformitate cu obligațiile naționale și europene;

(iv) evoluția ulterioară preconizată, presupunând că nu se aduce nicio modificare politicilor și măsurilor deja adoptate;

(u) opțiunile de politică avute în vedere pentru îndeplinirea angajamentelor de reducere a emisiilor pentru 2020, 2030 și anii următori, precum și nivelurile intermediare de emisii stabilite pentru 2025 și pentru contribuția la îmbunătățirea în continuare a calității aerului, precum și analiza acestora, inclusiv metoda de analiză; efectele individuale sau combinate ale politicilor și măsurilor privind reducerea emisiilor, calitatea aerului și mediul; incertitudinile asociate;

(v) măsurile și politicile selectate pentru adoptare, inclusiv un calendar de punere în aplicare și de revizuire, precum și autoritățile competente responsabile;

(w) după caz, o explicație a motivelor pentru care nivelurile intermediare de emisii pentru 2025 nu pot fi atinse fără măsuri care să genereze costuri disproporționale;

(x) o evaluare a modului în care politicile și măsurile selectate asigură coerența cu planurile și programele stabilite în alte domenii de politică relevante.

9. Actualizările programului național de control al poluării atmosferice menționat la articolele 6 și 9 includ cel puțin:

(y) o evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește punerea în aplicare a programului, reducerea emisiilor și reducerea concentrațiilor;

(z) orice modificare semnificativă în ceea ce privește contextul politic, evaluările, programul sau calendarul de punere în aplicare.

ANEXA IV

Metodologiile pentru pregătirea și actualizarea inventarelor naționale de emisii, a estimărilor de emisii, a rapoartelor informative de inventariere și a inventarelor ajustate de emisii

Pentru poluanții menționați în anexa I, alții decât CH_4, statele membre stabilesc inventare de emisii, inventare ajustate de emisii, estimări și rapoarte informative de inventariere, utilizând metodologiile adoptate de părțile la Convenția LRTAP (Orientările de raportare EMEP) și trebuie să utilizeze Ghidul EMEP/AEM menționat în metodologiile respective. În plus, în conformitate cu același ghid, statele membre pregătesc informații suplimentare, în special date privind activitatea, necesare pentru evaluarea inventarelor și a estimărilor.

Recurgerea la Orientările de raportare EMEP nu aduce atingere modalităților suplimentare specificate în prezenta anexă și cerințelor privind nomenclatura pentru raportare, seriile cronologice și datele de raportare prevăzute în anexa I.

PARTEA 1

INVENTARELE NAȚIONALE ANUALE DE EMISII

10. Inventarele naționale de emisii sunt transparente, coerente, comparabile, complete și exacte.

11. Emisiile din principalele categorii identificate se calculează în conformitate cu metodologiile definite în Ghidul EMEP/AEM și cu scopul de a utiliza o metodologie (detaliată) de nivelul 2 sau mai înalt.

    Statele membre pot utiliza alte metodologii compatibile, bazate pe date științifice, pentru stabilirea inventarelor naționale de emisii, în cazul în care acestea produc estimări mai exacte decât metodologiile implicite prevăzute în Ghidul EMEP/AEM.

12. Pentru emisiile provenite din transporturi, statele membre calculează și raportează emisiile în concordanță cu bilanțurile energetice naționale raportate către Eurostat.

13. Emisiile provenite din transporturile rutiere se calculează și se raportează pe baza combustibilului vândut în statul membru în cauză. În plus, statele membre pot raporta emisiile generate de vehiculele rutiere și pe baza combustibilului utilizat sau a kilometrilor parcurși în statul membru respectiv.

14. Statele membre raportează emisiile naționale anuale exprimate în unitatea aplicabilă specificată în modelul de raportare NFR al Convenției LRTAP.

PARTEA 2

ESTIMĂRILE DE EMISII

15. Estimările de emisii sunt transparente, coerente, comparabile, complete și exacte, iar informațiile raportate includ cel puțin următoarele:

    (aa) identificarea clară a politicilor și a măsurilor adoptate și planificate incluse în estimările respective;

    (bb) rezultatele analizei de sensibilitate efectuate pentru estimări;

(cc) descrierea metodologiilor, a modelelor, a ipotezelor de bază și a parametrilor principali de intrare și de ieșire.

16. Estimările de emisii sunt realizate și agregate pentru sectoarele-sursă în cauză. Statele membre furnizează o estimare „cu măsuri” (măsuri adoptate) și, în cazul în care este relevant, o estimare „cu măsuri suplimentare” (măsuri planificate) pentru fiecare poluant, în conformitate cu orientările stabilite în Ghidul EMEP/AEM.

17. Estimările sunt în concordanță cu cel mai recent inventar național anual de emisii și cu estimările raportate în temeiul Regulamentului nr. 525/2013.

PARTEA 3

RAPORTUL INFORMATIV DE INVENTARIERE

Rapoartele informative de inventariere sunt pregătite în conformitate cu Orientările de raportare EMEP și se elaborează utilizând formatul pentru rapoartele de inventariere inclus în acestea. Raportul de inventariere include cel puțin următoarele informații:

(b) descrierile, referințele și sursele de informații cu privire la metodologiile specifice, ipotezele, factorii de emisie și datele de activitate, precum și motivele pentru care au fost selectate;

(c) o descriere a principalelor categorii naționale de surse de emisii;

(d) informații privind incertitudinile, asigurarea calității și verificarea;

(e) o descriere a procedurilor instituționale pentru pregătirea inventarului;

(f) recalculările și îmbunătățirile planificate;

(g) în cazul în care este relevant, informații privind utilizarea mecanismelor de flexibilitate prevăzute la articolul 5 alineatele (1) și (3);

(h) un rezumat.

PARTEA 4

AJUSTAREA INVENTARELOR NAȚIONALE

18. Un stat membru care propune o ajustare a inventarului său național de emisii, în conformitate cu dispozițiile articolului 5 alineatul (3), include în propunerea sa către Comisie cel puțin următoarele documente justificative:

(a) dovezi ale faptului că respectivul (respectivele) angajament(e) național(e) de reducere a emisiilor este (sunt) depășit(e);

(b) dovezi privind măsura în care ajustarea inventarului de emisii reduce depășirea și contribuie la respectarea angajamentului (angajamentelor) național(e) de reducere a emisiilor în cauză;

(c) o estimare referitoare la posibilitatea și la momentul îndeplinirii respectivului (respectivelor) angajament(e) național(e) de reducere a emisiilor pe baza estimărilor de emisii fără ajustare;

(d) dovezi că ajustarea este în concordanță cu una sau mai multe dintre următoarele trei circumstanțe. Se poate face trimitere, după caz, la ajustări anterioare relevante:

(i) pentru noi categorii de surse de emisii:

– dovada faptului că noua categorie de surse de emisii este recunoscută în literatura de specialitate și/sau în Ghidul EMEP/AEM;

– dovada faptului că această categorie de surse nu a fost inclusă în inventarul național istoric de emisii relevant la data când s-a stabilit angajamentul de reducere a emisiilor;

– dovada faptului că emisiile provenite de la o nouă categorie de surse pot împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere a emisiilor, susținută de o descriere detaliată a metodologiei, a datelor și a factorilor de emisie utilizați pentru a ajunge la această concluzie;

(ii) pentru factorii de emisie semnificativ diferiți care sunt utilizați la determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice:

– o descriere a factorilor de emisie inițiali, inclusiv o descriere detaliată a datelor științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;

– dovada faptului că factorii de emisie inițiali au fost utilizați la determinarea reducerilor de emisii la momentul stabilirii acestora;

– o descriere a factorilor de emisie actualizați, inclusiv informații detaliate privind datele științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;

– o comparație a estimărilor de emisii efectuate folosind factorii de emisie inițiali și actualizați, care să demonstreze că modificarea factorilor de emisie poate împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere;

– motivele pentru a decide dacă modificările factorilor de emisie sunt semnificative.

Începând din 2025, factorii de emisie semnificativ diferiți față de ceea ce se aștepta în urma punerii în aplicare a unei anumite norme sau a unui anumit standard nu sunt luați în considerare pentru ajustare.

(iii) pentru metodologiile semnificativ diferite care sunt utilizate la determinarea emisiilor provenite de la categorii de surse specifice:

– o descriere a metodologiei inițiale folosite, inclusiv informații detaliate privind datele științifice pe baza cărora s-a obținut factorul de emisie;

– dovada faptului că metodologia inițială a fost utilizată la determinarea reducerilor de emisii la momentul stabilirii acestora;

– o descriere a metodologiei actualizate folosite, inclusiv o descriere detaliată a datelor științifice sau a referințelor care au stat la baza obținerii sale;

– o comparație a estimărilor de emisii efectuate folosind metodologiile inițiale și actualizate, care să demonstreze că modificarea metodologiei poate împiedica un stat membru să își îndeplinească angajamentele de reducere;

– motivele pentru a decide dacă modificarea metodologiei este semnificativă.

19. Statele membre pot prezenta aceleași informații justificative pentru procedurile de ajustare bazate pe condiții prealabile similare, cu condiția ca fiecare stat membru să prezinte informațiile necesare specifice fiecărei țări în parte, astfel cum sunt descrise la punctul 1.

20. Statele membre recalculează emisiile ajustate, pentru a asigura coerența seriilor cronologice pentru fiecare an de la aplicarea ajustării (ajustărilor).

ANEXA V

Monitorizarea efectelor poluanților în mediu

21. Statele membre se asigură că rețeaua lor de puncte de monitorizare este reprezentativă pentru tipurile de ecosisteme de apă dulce, naturale și seminaturale, precum și pentru cele forestiere.

22. Statele membre se asigură că monitorizarea se bazează pe următorii indicatori obligatorii în toate punctele rețelei definite la punctul 1:

(e) pentru ecosistemele de apă dulce: determinarea proporțiilor daunelor biologice, inclusiv la nivelul receptorilor sensibili (micro- și macrofite și diatomee) și pierderea stocurilor de pește sau a nevertebratelor:

indicatorul principal: capacitatea de neutralizare a acizilor (ANC) și indicatorii secundari: aciditatea (pH), sulfații dizolvați (SO_4), nitrații (NO_3) și carbonul organic dizolvat, frecvența minimă a prelevării de probe variind între o dată pe an (pentru lacuri, în timpul mișcării pe verticală din toamnă) și o dată pe lună (pentru izvoare);

(f) pentru ecosistemele terestre: evaluarea acidității solului, pierderea nutrienților din sol, starea și echilibrul azotului, precum și pierderea biodiversității:

(i) indicatorul principal al acidității solului: fracțiunile schimbabile de cationi bazici (saturația în baze) și aluminiul schimbabil din soluri, o dată la zece ani, și indicatorii secundari: pH, sulfații, nitrații, cationii bazici, concentrațiile de aluminiu din soluțiile de sol, în fiecare an (în cazul în care prezintă relevanță);

(ii) indicatorul principal: levigarea nitraților din sol ($NO_{3,leach}$), în fiecare an;

(iii) indicatorul principal: raportul carbon-azot (C/N) și indicatorul secundar: cantitatea totală de azot din sol (N_{tot}), o dată la zece ani;

(iv) indicatorul principal: balanța de nutrienți din frunziș (N/P, N/K, N/Mg), o dată la patru ani;

(g) pentru ecosistemele terestre: evaluarea daunelor produse de ozon asupra creșterii vegetației și asupra biodiversității:

(i) indicatorul principal: creșterea vegetației și daunele asupra frunzișului și indicatorul secundar: fluxul de carbon (C_{flux}), în fiecare an;

(ii) indicatorul principal: depășirea nivelurilor critice bazate pe flux, în fiecare an în timpul perioadei de vegetație.

23. La colectarea și raportarea[5] informațiilor enumerate la punctul 2, statele membre utilizează metodologiile Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi și manualele acesteia privind programele internaționale de cooperare.

[5] Decizia 2008/1, ECE/EB.AIR/wg.1/2008/16.

ANEXA VI

Tabel de corespondență

Prezenta directivă	Directiva 2001/81/CE
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2 primul paragraf
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 3 litera (e)
Articolul 3 alineatele (2), (3), (6) și (7) și articolul 3 alineatele (9)-(12)	-
Articolul 3 alineatul (4)	Articolul 3 litera (j)
Articolul 3 alineatul (5)	Articolul 3 litera (k)
Articolul 3 alineatul (8)	Articolul 3 litera (g)
Articolul 4 alineatele (1) și (2)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 2 al doilea paragraf
Articolul 5	-
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 6 alineatele (1) și (2)
Articolul 6 alineatul (2) și articolul 6 alineatele (5)-(9)	-
Articolul 6 alineatele (3) și (4)	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf și articolul 7 alineatele (3)-(6)	-
Articolul 7 alineatul (2)	-
Articolul 7 alineatul (7)	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (8)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (9)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 8	-
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 8 alineatul (1)

Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf și articolul 9 alineatele (3)-(5)	-
Articolul 10	Articolele 9 și 10
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (3)
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 14	Articolul 13 alineatele (1) și (2)
Articolul 15	Articolul 14
Articolul 16	-
Articolul 17	Articolul 15
Articolul 18	-
Articolul 19	Articolul 16
Articolul 20	Articolul 17
Anexa I	Articolul 8 alineatul (1) și anexa III
Anexa II	Anexa I
Anexele III, V și VI	-
Anexa IV	Anexa III